

Če na poljane rosa pade.

Če na poljane rosa pade,
 poljana ljubeča blešči,
 če na poljane slana pade,
 pomlad jo oživi.
 Kostanji, lipe zelenijo,
 če ptič jim poje maj,
 kostanji, lipe govorijo,
 da vse se vrne kdaj.
 Le ti, pomlad, ki v srce siješ,
 le ti ne prideš več nazaj?
 Ah, če enkrat samo se skriješ,
 umrla si za vekomaj?

Aleksandrov.

Ptičja romanca.

Gnezdo v hruški stari bilo,
 ščinkavec je v njem prebival
 s svojo mlado ženko.

V senci jablane košate
 sosed je mladosten ščinkal
 dan za dnem sosedki.

Poslušala ga je željno,
 ker je z glasom ščinkal sladkim,
 da jo ljubi strastno.

Neko noč vihar divjal je,
 stokalo po vrtu drevje,
 strele so letele.

In pod hruško ležal zjutraj
 stari ščinkavec je mrtev,
 krvaveč iz prsi.

In sosede pa sosedi
 vsi so bili vere trdne,
 da ga strla strela.

V gnezdu pa je vdovo mlado
 sosed mlad s krvavim kljunom
 na srce poljubljal.

Vojanov.

